

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. S. – D., Z.**, právne zastúpeného JUDr. J., advokát, so sídlom J., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/591-30222/2007/991031-r zo dňa 19.4.2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 143/07-180 zo dňa 14.5.2008 v časti o trovách, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 143/07-180 zo dňa 14.5.2008 v časti o trovách **m e n í** tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 244,38 € do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. J.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zrušil z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) napadnuté rozhodnutie žalovaného č. I/222/591-30222/2007/991031-r zo dňa 19.4.2007, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a zaviazal ho zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1.055.306,-Sk (35.033,23 €) do 15 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

Proti uvedenému rozsudku podal v časti o trovách žalovaný odvolanie žiadajúc zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu v časti o trovách a žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznať alebo alternatívne priznať ich žalobcovi len v časti podľa § 250k

ods. 1 veta druhá OSP. Svoje odvolanie žalovaný odôvodnil tým, že vo výroku súd vyjadruje svoje kladné alebo záporné stanovisko k petitu žaloby a žalobným dôvodom, avšak v tomto prípade krajský súd zrušil správne rozhodnutie pre jeho nepreskúmateľnosť spôsobenú nepredložením úplného administratívneho spisu. Namietal priznanie náhrady trov konania žalobcovi podľa § 250k ods. 1 z dôvodu, že „žalobca mal v konaní úspech“. Zároveň vytkol aj výšku trov vypočítanú z hodnoty žalobcovej pohľadávky určenej pri začatí poskytovania právnej služby sumou 103.384.430,52 Sk (3.341.734,40 €), ktorá bola podľa žalovaného pri začatí poskytovania právnej služby ustálená na sume 49.616.891,50,-Sk (1.646.979,07 €).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Odvolací súd zo spisu súdu prvého stupňa zistil, že žalobca sa žalobou podanou na krajskom súde dňa 23.5.2007 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/591-30222/2007/991031-r zo dňa 19.4.2007 o potvrdení prvostupňového rozhodnutia Daňového úradu Bratislava I č. 600/230/174368/06/Bene zo dňa 23.11.2006, ktorým správca dane priznal žalobcovi úrok vo výške 13.381.997,-Sk (444.200,92 €) z daňového preplatku na DPH za zdaňovacie obdobie september 1994.

Keďže žalovaný ani na výzvy nepredložil krajskému súdu úplný administratívny spis týkajúci sa predmetnej veci, krajský súd žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že žalovaný nepredložením kompletného administratívneho spisu krajskému súdu mu prakticky znemožnil preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia a nezostávalo mu nič iné ako správne rozhodnutie zrušiť pre jeho nepreskúmateľnosť spôsobenú neúplnosťou administratívneho spisu. O trovách rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a vzhľadom na úspech žalobcu v konaní mu priznal trovy celkovo v sume 1.055.306,-Sk (35.033,23 €) pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a z vyčíslených trov právneho zastúpenia advokátom z hodnoty žalobcovej pohľadávky určenej pri začatí poskytovania právnej služby sumou 103.384.430,52 Sk (3.341.734,40 €).

Podľa § 150 ods. 1 OSP ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä

na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa názoru odvolacieho súdu k meritórnemu prejednaniu žaloby žalobcu nedošlo z dôvodu existencie závady na strane žalovaného (nepredloženie kompletného administratívneho spisu ani na výzvu krajského súdu). Tento výsledok však nemožno vykladať na ťarchu žalobcu a jeho právneho zástupcu a preto odvolací súd dospel opačným výkladom ustanovenia § 150 ods. 1 OSP k záveru, že žalobcovi patrí náhrada trov konania pred krajským súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však nepovažoval trovy vyčíslené právnym zástupcom žalobcu, z ktorých vychádzal aj krajský súd, za správne.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa prechodných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) účinných od 1.6.2009 za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov

Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky v znení účinnom do 31.5.2009 základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Predmetom správneho súdnictva v zmysle ustanovení piatej časti OSP je preskúvanie zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov a preto je zrejmé, že predmet sporu nie je možné vyčísliť v peniazoch. V tejto veci bolo predmetom súdneho prieskumu zákonnosť rozhodnutia žalovaného o úroku z daňového preplatku. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto nestotožnil so záverom krajského súdu, ktorý priznal žalobcovi náhradu za trovy právneho zastúpenia vypočítané podľa § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky. Správne mala byť odmena za úkony právnej služby v predmetnom konaní, v ktorom sa preskúmavala

zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, stanovená podľa § 11 ods. 1 vyhlášky v znení účinnom do 31.5.2009. Tento záver je aj v súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 92/09-9 zo dňa 01.04.2009. To znamená, že za úkony realizované v roku 2007 patrí odmena v sume 1.371,-Sk, teda v prepočte podľa konverzného kurzu 45,51 € a za úkon v roku 2008 patrí odmena v sume po 1.465,-Sk, teda 48,63 €, pričom základná sadzba tarifnej odmeny je vždy trinástina výpočtového základu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto zmenil napadnutý rozsudok v časti o trovách tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 244,38 € pozostávajúcich:

- z odmeny za nasledujúce úkony právnej služby a prislúchajúci režijný paušál

- prevzatie vecí dňa 9.5.2007 (§ 14 ods. 1, písm. a/ vyhl.)
- podanie žaloby zo dňa 21.5.2007 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl.)
- písomné vyjadrenie k podaniu žalovaného zo dňa 15.10.2007 ((§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl.)

v sume po 1.371,-Sk (45,51 €) a trikrát režijný paušál v sume 178,-Sk (5,91 €)

- účasť na pojednávaní pred krajským súdom dňa 14.5.2008 (§ 14 ods. 1 písm. d/ vyhl.)
- v sume 1.465,-Sk (48,63 €) a režijný paušál v sume 190,-Sk (6,31 €)

- zo zvýšenia sumy odmien za úkony právnej služby o 19%-nú DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, teda 1060,-Sk (35,19 €) zo základu 5.578,-Sk (185,16 €), ktorý predstavuje súčet odmien za všetky úkony právnej služby.

Odvolačný súd nepriznal žalobcovi právo na náhradu odmeny za ním uplatnený úkon – „ďalšia porada s klientom dňa 5.10.2007“, pretože súd tento úkon nepovažoval za účelne vynaložený a navyše žalobca jeho realizáciu ani nepreukázal.

Podľa § 220 OSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože ustanovenie § 250k ods. 1 OSP neumožňuje priznať náhradu trov konania úspešnému žalovanému.

POUČENIE: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2010

JUDr. Ing. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová